การพัฒนาแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
Development of Kabaddi Skill Test For Students at Thailand National Sports University

รังสิมาภรณ์ หนูน้อย[1] และเจนวิทย์ ดิษขนาน[2*]
Rungsimaporn Noonoi[1] and Janwit Diskanan[2*]

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับการแปลความหมายคะแนนจากแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้และพัฒนาคู่มือการใช้ของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประชากรที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ นักกีฬากาบัดดี้ทีมชาติไทยที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 12 คน และนักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน ประชากรที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด พิสัย ฐานนิยม มัธยฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สัน และคะแนนที

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วยทักษะการรุก ได้แก่ การก้าวเท้า การสัมผัสด้วยมือ การสัมผัสด้วยปลายเท้า การเตะ และการข้ามเส้นโบนัสเพื่อได้คะแนนพิเศษ ทักษะการรับ ได้แก่ ทักษะการจับข้อเท้า ทักษะการจับขา ทักษะการจับเอวหรือลำตัว และ ทักษะการสกัดกั้น 2) คุณภาพของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้มีค่าความตรงตามตามเนื้อหา อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าความเที่ยงโดยวิธีการวัดซ้ำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุก อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 และทักษะการรับ อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 และมีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุก อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.97 และทักษะการรับ อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.99 3) เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นเกณฑ์ปกติที ทักษะการรุก มีคะแนนดิบระหว่าง 17 คะแนน ถึง 20 คะแนน มีคะแนนทีปกติระหว่าง 40 - 58 ทักษะการรับ มีคะแนนดิบระหว่าง 11 คะแนน ถึง 14 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง 25 – 52 4) คู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่จัดทำขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.72+0.26)

คำสำคัญ : กีฬากาบัดดี้ ทักษะรุก ทักษะรับ เกณฑ์ปกติ

[1] คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร
Faculty of Education , Thailand National Sports University Chumphon Campus
E-mail : Rnoonoi@hotmail.com
[2]*คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร
Faculty of Education , Thailand National Sports University Chumphon Campus
E-mail : janwit.ipek@gmail.com
*Corresponding author

Abstract

This research aimed to create and examine the quality of a Kabaddi skill test for students at Thailand National Sports University, the study involved establishing norms and developing a user manual for the tool. Data were collected from 12 students who were Thai national kabaddi players enrolled at National Sports University and 7 students who completed the Kabaddi course in 2022. Data for establishing the normative criteria were collected from 19 students who completed Kabaddi course in 2023. The data were analyzed by mean, standard deviation, highest score, lowest score, range, mode, median, Pearson's correlation coefficient, and T-score.

The results performed as follows 1) The Kabaddi skill test for students at National Sports University consisted of offensive skills including foot working, hand touching, toe touching, kicking, and crossing the bonus line to extra points. Defensive skills included ankle holding, leg holding, waist or body holding, and blocking; 2) The quality of the Kabaddi skill test demonstrated the content validity ranging from 0.60 to 1.00. The test-retest reliability, measured using Pearson's correlation, ranged from 0.91 to 0.98 and from 0.91 to 0.98 for defensive skills. Inter-rater reliability showed the high consistency, with ranging from 0.91 to 0.97 and from 0.91 to 0.99 offensive skills; 3) The established norms for the Kabaddi skill assessment for students were as follows for offensive skills, the raw scores range from 17 to 20, with T-score between 40 and 58; for defensive skills, raw scores range from 11 to 14, with T-score between 25 and 52; and 4) The user manual for the Kabaddi skill assessment for students at Thailand National Sports University showed the high quality, with an average rating of 4.72±0.26.

Keyword: Kabaddi, Offensive Skills, Defensive Skills, Norms

วันที่รับบทความ: 10 กันยายน 2567
วันที่แก้ไขบทความ: 29 พฤศจิกายน 2567
วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 03 ธันวาคม 2567

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

กีฬากาบัดดี้ (Kabaddi) เป็นกีฬาที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติและมีการจัดแข่งขันในหลากหลายประเทศทั่วโลก กีฬากาบัดดี้เป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง อีกทั้งยังสามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย ปัจจุบันกีฬากาบัดดี้เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่แพร่หลายในประเทศไทยจะเห็นได้จากที่กำหนดให้มีการแข่งขันกีฬากาบัดดี้ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และยังมีการบรรจุในการแข่งขันระดับนานาชาติ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกม ซึ่งจะเห็นได้ว่ากีฬากาบัดดี้เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม สำหรับการแข่งขันกีฬากาบัดดี้ในมาตรฐานสากล (เจนวิทย์ ดิษขนาน, 2563; รายาศิต เต็งกูสุลัยมาน, 2561; สมาคมกีฬากาบัดดี้แห่งประเทศไทย, 2563) กีฬากาบัดดี้เป็นกีฬาประเภททีมที่มีการปะทะ ซึ่งนักกีฬาต้องใช้ความสามารถในการเคลื่อนที่ไปตามทิศทางต่าง ๆ ภายในสนามทั้งในขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ผลการแพ้ชนะขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของผู้เล่น นักกีฬากาบัดดี้ต้องเป็นนักกีฬาที่มีศักยภาพสูง ครอบคลุม ทุกด้าน ได้แก่ ทักษะการรุก ทักษะการรับ ความคล่องแคล่วว่องไว การทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อที่ดี จิตใจที่เข้มแข็ง กล้าหาญอดทน การตอบสนองที่รวดเร็วฉับไว มีปฏิภาณไหว

พริบที่ดี รู้จักการวางแผนการคาดคะเนการเคลื่อนไหวของคู่ต่อสู้ และการเล่นเป็นทีมได้เป็นอย่างดี (สมาคมกีฬากาบัดดี้แห่งประเทศไทย, 2563)

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะกีฬากาบัดดี้ โดยบรรจุวิชา พล 042147 ทักษะกีฬากาบัดดี้ (Gabaddi Skills) และ พล 042170 ทักษะและการสอนกีฬากาบัดดี้ ไว้ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้พื้นฐานกีฬาบัดดี้ การเลือก การดูแลรักษาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มารยาท วินัย และความปลอดภัยในการเล่น การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย การฝึกทักษะกีฬาบัดดี้ กฎ กติกา การแข่งขันเบื้องต้น การจัดการเรียนรู้ทักษะกีฬากาบัดดี้ โดยใช้หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การใช้กิจกรรมกีฬากาบัดดี้ สำหรับการเรียนและการออกกำลังกาย ถึงแม้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะมีการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ และ วิชาทักษะและการสอนกีฬากาบัดดี้ก็ตาม แต่ยังไม่มีเครื่องมือในการวัดเพื่อประเมินทักษะกีฬากีฬากาบัดดี้ที่ใช้ในการบอกระดับความสามารถของนักศึกษา (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร. คณะศึกษาศาสตร์, 2563) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างแบบวัดมาตรฐานสำหรับวัด ประเมิน และแบ่งระดับความสามารถทักษะกีฬากาบัดดี้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ส่งเสริม สนับสนุนนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ และวิชาทักษะและการสอนกีฬากาบัดดี้ และคณาจารย์ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะกีฬากาบัดดี้ของนักศึกษาเพื่อนำไปส่งเสริมการเล่นกีฬากาบัดดี้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 สร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.2.2 สร้างเกณฑ์ปกติสำหรับการแปลความหมายคะแนนจากแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.2.3 พัฒนาคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

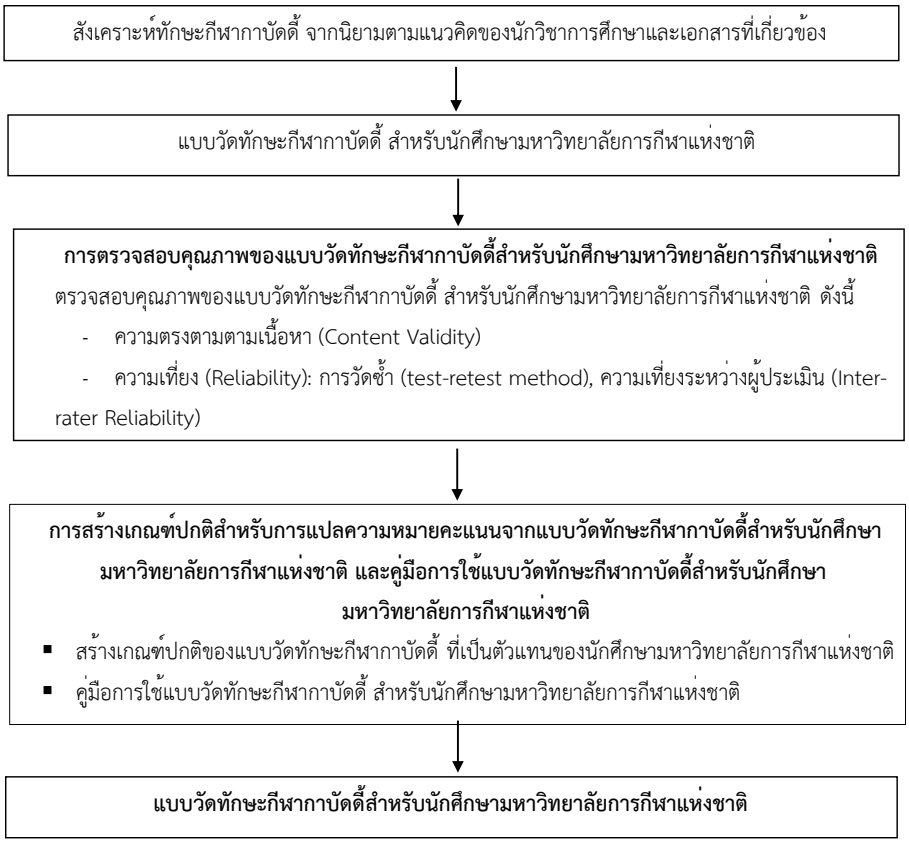
1.3.1 แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มุ่งวัดทักษะการรุก ประกอบด้วย การก้าวเท้า (Footwork) การสัมผัสด้วยมือ (Hand Touch) การสัมผัสด้วยปลายเท้า (Toe Touch) การเตะ (Side Kick) การข้ามเส้นโบนัสเพื่อได้คะแนนพิเศษ (Spot Bonus) และทักษะการรับ ประกอบด้วย การจับข้อเท้า (Ankle Hold) ทักษะการจับขา (Thigh Hold) ทักษะการจับเอวหรือลำตัว (Waist or Trunk Hold) และทักษะการสกัดกั้น (Blocking) (รายาศิต เต็งกูสุลัยมาน, 2561; สมาคมกีฬากาบัดดี้แห่งประเทศไทย, 2563)

1.3.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) ประชากรที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ นักกีฬากาบัดดี้ทีมชาติไทยที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 12 คน และนักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน

2) ประชากรที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ เกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้การพัฒนาแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร วารสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะกีฬากาบัดดี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของทักษะกีฬากาบัดดี้ และกำหนดเป็นกรอบคุณลักษณะเชิงทฤษฎี สร้างแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุม ด้านทักษะการรุกและทักษะการรับ และสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกรายองค์ประกอบ และแบบประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วยเนื้อหา 4 หมวด ได้แก่ ความมีประโยชน์ (utility) ความเป็นไปได้ (feasibility) ความเหมาะสม (propriety) และความถูกต้อง (accuracy) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2564) มีรูปแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก และ 5 = มากที่สุด

ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการตรวจสอบความตรงตามตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำแบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปทดลองใช้กับนักกีฬากาบัดดี้ทีมชาติไทยที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 12 คน เพื่อตรวจสอบการนำไปปฏิบัติ (practicality) (กมลวรรณ ตังธนกานนท์, 2559) ของนักศึกษาและความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนหาข้อบกพร่องของแบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นำแบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะกาบัดดี้ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการประเมินทักษะกีฬากาบัดดี้ด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคนที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ระยะที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับการแปลความหมายคะแนนจากแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และการแปลความหมายคะแนนของแบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยนำแบบวัดทักษะกาบัดดี้ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาที่เรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน แบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ใช้คะแนนดิบ และคะแนนที (T – Score) แบ่งระดับความสามารถด้านทักษะกีฬากาบัดดี้ 3 ระดับ คือ ดี ปานกลาง และต่ำ ซึ่งเกณฑ์การให้ระดับคะแนนโดยการวัดการกระจายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2564) เขียนคู่มือฉบับร่างของการใช้แบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2564) และจัดทำคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. สรุปผลการวิจัย

แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มุ่งวัด 1) ทักษะการรุก ประกอบด้วย การก้าวเท้า (Footwork) การสัมผัสด้วยมือ (Hand Touch) การสัมผัสด้วยปลายเท้า (Toe Touch) การเตะ (Side Kick) และการข้ามเส้นโบนัสเพื่อได้คะแนนพิเศษ (Spot Bonus) และ2) ทักษะการรับ ประกอบด้วยการจับข้อเท้า (Ankle Hold) ทักษะการจับขา (Thigh Hold) ทักษะการจับเอวหรือลำตัว (Waist or Trunk Hold) และทักษะการสกัดกั้น (Blocking) ตรวจสอบการนำไปปฏิบัติ (practicality) ของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ โดยนักกีฬากาบัดดี้ทีมชาติไทยที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 12 คน

การสร้างแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุก อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.98 และทักษะการรับ อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.98 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเที่ยงโดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) ของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ ทักษะการรับและทักษะการรุกด้วยการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ ครั้งที่1 และครั้งที่ 2 (N=7)

ทักษะกีฬากาบัดดี้	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลความหมาย
ทักษะการรุก		
1. การก้าวเท้า	0.98	ระดับสูง
2. การสัมผัสด้วยมือ	0.98	ระดับสูง
3. การสัมผัสด้วยปลายเท้า	0.98	ระดับสูง
4. การเตะ	0.91	ระดับสูง
5. การข้ามเส้นโบนัสเพื่อได้คะแนนพิเศษ	0.98	ระดับสูง
ทักษะการรับ		
1. การจับข้อเท้า	0.98	ระดับสูง
2. การจับขา	0.98	ระดับสูง
3. การจับเอวหรือลำตัว	0.98	ระดับสูง
4. การสกัดกั้น	0.91	ระดับสูง

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การตรวจสอบค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุก อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.97 และทักษะการรับ อยู่ระหว่าง 0.91 – 0.99 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การหาคุณภาพด้านค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) ของแบบวัดทักษะกาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทักษะการรุก โดยวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการวัดด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน (N=7)

ทักษะกีฬากาบัดดี้	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลความหมาย
ทักษะการรุก		
1. การก้าวเท้า	0.97	ระดับสูง
2. การสัมผัสด้วยมือ	0.94	ระดับสูง
3. การสัมผัสด้วยปลายเท้า	0.91	ระดับสูง
4. การเตะ	0.94	ระดับสูง
5. การข้ามเส้นโบนัสเพื่อได้คะแนนพิเศษ	0.93	ระดับสูง
ทักษะการรับ		
1. การจับข้อเท้า	0.99	ระดับสูง
2. การจับขา	0.98	ระดับสูง
3. การจับเอวหรือลำตัว	0.93	ระดับสูง
4. การสกัดกั้น	0.91	ระดับสูง

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยนักศึกษาที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะกีฬากาบัดดี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน ได้เกณฑ์ปกติระดับมหาวิทยาลัย (School Norms) แสดงอยู่ในรูปคะแนนที (T-score) มีเกณฑ์ปกติ 3 ระดับ ได้แก่ ดี ปานกลาง และต่ำ โดยทักษะ การรุก มีคะแนนดิบระหว่าง 17 คะแนน ถึง 20 คะแนน มี

คะแนนทีปกติระหว่าง 40 - 58 และทักษะการรับ มีคะแนนดิบระหว่าง 11 คะแนน ถึง 14 คะแนน มีคะแนนทีปกติระหว่าง 25 – 52 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์ปกติสำหรับทักษะการรุกและทักษะการรับกีฬากาบัดดี้ (N=19)

ทักษะกีฬากาบัดดี้	คะแนนดิบ	คะแนนที
ระดับทักษะการรุก		
ดี	20	ตั้งแต่ 58 ขึ้นไป
ปานกลาง	17 – 19	40 – 58
ต่ำ	ต่ำกว่า 17	ต่ำกว่า 40

ตารางที่ 3 เกณฑ์ปกติสำหรับทักษะการรุกและทักษะการรับกีฬากาบัดดี้ (N=19) (ต่อ)

ระดับทักษะการรับ		
ดี	14	ตั้งแต่ 52 ขึ้นไป
ปานกลาง	11 – 13	25 - 52
ต่ำ	ต่ำกว่า 11	ต่ำกว่า 25

และผลการตรวจสอบคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่าคู่มือการใช้แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 4.72+0.26

4. อภิปรายผล

4.1 ผลการสร้าง แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อวัดความสามารถของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่สร้างขึ้น มีรูปแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic scoring rubric) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ ได้แก่ 0 คะแนน 1 คะแนน และ 2 คะแนน ซึ่งจะมีการประเมินแยกรายองค์ประกอบตามทักษะการรุก และทักษะการรับ ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า แบบวัดที่พัฒนาขึ้นมีผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งสอดคล้องกับ โชติกา ภาษีผล (2559) ระบุไว้ว่า การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือจะกระทำด้วยการวิเคราะห์เชิงเหตุผลอาศัยดุลยพินิจทางวิชาการของผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาเป็นเกณฑ์ ถ้าเป็นเครื่องมือที่มิใช่วัดผลสัมฤทธิ์ การตรวจสอบจึงต้องทำตารางโครงสร้างของสิ่งที่ต้องการวัด ให้นิยามความหมายกำหนดขอบเขตและองค์ประกอบของเนื้อหาให้ชัดเจน โดยยึดกรอบแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งที่เชื่อถือได้เป็นเกณฑ์ จากนั้นก็ตรวจสอบดูว่าข้อคำถามหรือข้อความแต่ละข้อถามได้ตรง ครอบคลุม ครบถ้วนและเป็นตัวแทนตามแนวคิดที่นำมาเป็นกรอบของการวิจัยเรื่องนั้นหรือไม่ ถ้าครบถ้วนก็ถือว่า เครื่องมือนั้นมีความตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Laxmeshwar and Amarnath (2019) ที่ได้สร้างที่ได้พัฒนาแบบทดสอบทักษะการรุกกีฬากาบัดดี้สำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมปลาย ซึ่งได้มีการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบวัดพบว่าแบบวัดมีความตรงสูง และการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) ของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุกและทักษะการรับอยู่ระหว่าง 0.91 – 0.98 แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มีค่าความเที่ยงแบบวัดซ้ำอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับ กมลวรรณ ตังธนกานนท์ (2559) ที่ระบุว่า การตรวจสอบความเที่ยงแบบวัดซ้ำเป็นการตรวจสอบความคงเส้นคงวาของคะแนนจากการวัดทักษะการปฏิบัติในช่วงเวลาที่ต่างกันด้วยเครื่องมือเดิม โดยค่าความเที่ยงมีค่าตั้งแต่ 0.71 – 0.80 ถือว่าเครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นมีค่าความเที่ยงแบบวัดซ้ำอยู่ในระดับปานกลาง ค่าความเที่ยงมีค่าตั้งแต่ 0.80 – 1.00 ถือว่าเครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นมีค่าความเที่ยงแบบวัดซ้ำอยู่ในระดับสูง (Hill, 2002 อ้างอิงถึงใน กมลวรรณ ตังธนกานนท์, 2559) และสอดคล้องกับ Laxmeshwar, B. & Amarnath, K. (2019) ที่พบว่า การตรวจสอบคุณภาพของแบบด้านความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมดสูงกว่า 0.9 ถือว่าเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพสูง การตรวจสอบค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) แบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันของทักษะการรุกและทักษะการรับอยู่ระหว่าง 0.98 – 1.00 ซึ่งแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติถือว่าเป็นแบบวัดที่มีค่าความเที่ยงระดับสูง สอดคล้องกับ กมลวรรณ ตังธนกานนท์ (2559) ที่ระบุว่า การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการประเมินทักษะการปฏิบัติด้วยเครื่องมือ การประเมินเดียวกันโดยผู้ประเมินที่มากกว่า 1 คน เช่น การประเมินทักษะการปฏิบัติด้วยเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกด้วยผู้ประเมิน 2 คน ตรวจสอบโดยการคำนวณด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (pearson’s product-moment correlation) โดยค่าความเที่ยงมีค่าตั้งแต่ 0.71 – 0.80 ถือว่าเครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นมีค่าความเที่ยงระหว่า ผู้ประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ค่าความเที่ยงมีค่าตั้งแต่ 0.80 – 1.00 ถือว่าเครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นมีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินอยู่ในระดับสูง (Hill, 2002 อ้างถึงใน กมลวรรณ ตังธนกานนท์, 2559)

4.2 เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะกีฬากาบัดดี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นเกณฑ์ปกติระดับมหาวิทยาลัย (School Norms) แสดงอยู่ในรูปคะแนนที (normalized T-score) มีเกณฑ์ปกติ 3 ระดับ ได้แก่ ดี ปานกลาง และต่ำ โดยการวัดการกระจายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ได้แก่ ทักษะการรุก มีคะแนนดิบระหว่าง 17 คะแนน ถึง 20 คะแนน มีคะแนนทีปกติระหว่าง 40 - 58 และทักษะการรับ มีคะแนนดิบระหว่าง 11 คะแนน ถึง 14 คะแนน มีคะแนนทีปกติระหว่าง 25 – 52 สอดคล้องกับ Manjunatha and Prakash (2017) ที่ได้สร้างเกณฑ์ปกติสำหรับประเมินระดับทักษะกีฬากาบัดดี้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักกีฬากาบัดดี้จากทางตอนใต้ของประเทศอินเดีย ดังนี้ เกณฑ์ปกติสำหรับการก้าวเท้า คือ ต่ำกว่า 19.478 ถึง มากกว่า 38.042 เกณฑ์ปกติสำหรับปฏิกิริยาตอบสนอง คือ สูงกว่า 29.546 ถึง ต่ำกว่า 14.761 เกณฑ์ปกติสำหรับทักษะการรุก คือ ต่ำกว่า 9.348 ถึง มากกว่า 16.663 เกณฑ์ปกติสำหรับทักษะการสัมผัสด้วยปลายเท้า คือ สูงกว่า 185.514 ถึง ต่ำกว่า 117.029 เกณฑ์ปกติสำหรับทักษะการโยนไปด้านหลัง คือ สูงกว่า 14.267 ถึงต่ำกว่า 7.456 และเกณฑ์ปกติสำหรับการดันพื้น คือ สูงกว่า 48.987 และต่ำกว่า 14.168 ซึ่งสอดคล้องกับ Phillip (2019 อ้างถึงใน ยงยุทธ ตันสาลี และโชคชัย ปัญญาคำ, 2564) ที่กล่าวว่า การพัฒนาเกณฑ์ปกติมีประโยชน์ในการวัดผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลและเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพของกลุ่มบุคคลที่คล้ายคลึงกัน ในการเปรียบเทียบนี้ต้องการแสดงว่ากลุ่มต่าง ๆ ได้คะแนนอย่างไร ตารางเกณฑ์ปกติใช้ระบุคะแนนที่ดี คะแนนเฉลี่ย และคะแนนไม่ดี

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในการวัดทักษะอื่น ๆ ของกีฬากาบัดดี้ที่อาจยังไม่ครอบคลุมในปัจจุบัน รวมถึงการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดกับกลุ่มนักกีฬาที่มีประสบการณ์และทักษะแตกต่างกัน

5.2 ควรขยายการใช้เกณฑ์ปกติที่พัฒนาขึ้นไปยังสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีการเรียนการสอนกีฬากาบัดดี้ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบและปรับใช้กับนักกีฬาในระดับที่ต่างกันได้

5.3 ควรมีการประเมินผลลัพธ์จากการใช้แบบวัดอย่างต่อเนื่องและทำการวิเคราะห์ผลลัพธ์เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้งานและเกณฑ์ปกติของแบบวัดให้ดีขึ้น ควรมีการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพของการวัดและการพัฒนาทักษะกีฬากาบัดดี้ให้ดียิ่งขึ้น

6. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร

7. เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ ตังธนกานนท์. (2559). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจนวิทย์ ดิษขนาน. (2563). *รูปร่างนักกีฬากาบัดดี้ชั้นนำของไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.

โชติกา ภาษีผล. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2564). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. เพชรเกษมการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร. คณะศึกษาศาสตร์. (2563). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)*.

ยงยุทธ ตันสาลี, และโชคชัย ปัญญาคำ. (2564). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬายิงธนูเพื่อความเป็นเลิศ. *วารสารพลศึกษา, 24*(2), 28-37.

รายาศิต เต็งกูสุลัยมาน. (2561). *ทักษะและการสอนกีฬากาบัดดี้*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2564). *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 8). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาคมกีฬากาบัดดี้แห่งประเทศไทย. (2563). *เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬากาบัดดี้ ระดับชาติ ขั้นกลาง (Level-2).*

Laxmeshwar, B., & Amarnath, K. (2019). Development of kabaddi offensive skills test for high school boys. *International Journal of Physiology, Nutrition and Physical Education, 4*(1), 608-610.

Manjunatha, S. K., & Prakash, S. M. (2017). Construction of norms for kabaddi skill tests. *International Journal of Physical Education, Sports and Health*, *4*(4), 328-329.